

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1171938/1

בבית הדין הרבני האזורי חיפה

לפני כבוד הדיינים:

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד, הרב דוד גרוזמן, הרב אברהם דב זרביב

המבקשת: פלונית

הנדון: איסור נישואין לנטען על אשת איש – ב'רגליים לדבר' ובחשד

פסק דין

לפנינו בקשה להיתר נישואין.

במעשה בית דין מיום ב' במרחשוון תשע"ח (22.10.17) נאמר:

[...] ומותרת האשה להינשא לעלמא לבר מכהן לאחר צ"ב יום. האשה אסורה לחזור לבעלה ואם תרצה להינשא למר [ע'] צריכה בירור בבית הדין.

כיום, מבקשת האישה להינשא למר [ע'].

נזכיר את האמור בהחלטות קודמות שבתיקים.

ראשית נזכיר האמור בהחלטות בית הדין מיום כ"ה בתשרי תשע"ח (15.10.17) (מתוך תיק הגירושין):

בדו"ח יח"ס מיום ג' באדר תשע"ז (1.3.17) נאמר כי האישה נחושה להתגרש, והבעל רוצה שלום בית. ומסכמת עו"ס יחידת הסיוע כי באין מוטיבציה הדדית לשיקום מערכת היחסים, אין מקום לשלום בית.

כיום האישה עומדת על תביעתה להתגרש. הבעל מגיב: "גם אני רוצה להתגרש כי גיליתי שהיא חיה עם מישהו, יש לי הוכחה לזה, וזה פגע בי."

טוען בא כוח האישה: לאישה תביעת כתובה.

הבעל מפרט: שמו [ע']. הם מכירים מ[...] יש לי תמונות וסרט. גם הסכם שכירות שהם שכרו דירה יחד.

האישה מגיבה:

אני מכירה את [ע']. למדנו יחד ב[...] מטרתו הייתה לבוא לעזור לי, הוא חתם לי על הסכם שכירות כי בעל הדירה לא הסכימה להשכיר לאם חד-הורית. הוא רצה גיבוי לתשלום השכירות. הוא רווק ועוזר לא רק לי. הבעל שם לי מצלמה מול מדרגות הבית, ו[ע'] טיפל לי בגינת הבית. הבעל שולח גברים שיתקשרו אלי ושייפתו אותי. הוא ביקש ממני מצב של זנות.

בית הדין מציע כי נדון בכתובה טרם הגט, ובא כוח האישה מגיב: "עדיף לשלוח אותם לגירושין עתה, ולאחר מכן נדון בכתובה. גם הצד השני מסכים לכך."

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

מגיבה באת כוח הבעל:

האישה היא זו שתבעה גירושין והיא צריכה להוכיח שהיא זכאית לכתובה. יש לנו ראיות, כולל תאריכים, שהיו לאישה קשרים עם גברים זרים. נזמין אותם – [ר'] ו[ש'], יש התכתבויות. הייתה עלילת שווא על אלימות, התיקים נסגרו, והם שבו לחיות יחד. בבית משפט היא הגישה הסכם מזויף, וחתמה את חתימתו של [ע']. שמנו מצלמה, ויש דו"ח חוקר. [ע'] מתגורר שם, נכנס בלילה ויוצא בבוקר.

בית הדין מבהיר לתובעת ובא כוחה כי אם יתברר כי אכן ראיות הבעל הן כטענתו, ואין עילה לתביעת הכתובה, ישקול בית הדין בחיוב פסיקת הוצאות משפט נגד התובעת בגין תביעת סרק.

בא כוח האישה טוען כי האישה תגיב על כך בתוך עשרה ימים.

לאחר מכן טוען בא כוח האישה כי האישה אינה זקוקה לעשרה ימים וכי היא מבקשת להתגרש עכשיו והיא מבינה את האמור לעיל כי אם יימצא כראיות הבעל ויוכח שהיא לא זכאית לכתובה, הרי שייפסקו נגדה הוצאות משפט.

אף הבעל מסכים להתגרש עכשיו.

ובכן, בית הדין מאשר את הסכמת הצדדים להתגרש.

יש לפתוח תיק לסידור גט.

ייקבע מועד הוכחות לתביעת הכתובה בהתאם להתראה האמורה מעלה.

במעשה בית הדין יירשם כי אם האישה תרצה להינשא למר [ע'], הדבר טעון בירור (וייתכן שהדבר יתברר בדיון הכתובה, ככל שיתקיים).

כן נזכיר את האמור בהחלטת בית הדין מיום י"ד בטבת תשע"ח (1.1.18) (תביעת כתובה):

כיום טענה באת כוח הנתבע: יש חוקר בחוץ.

הוכנס החוקר, מר [ש'], והצהיר: "אני עשיתי את המעקב, עם עוד אחר. הבן שלי שלח אותי לעבודה, הייתי בהתקנת המצלמה, קראנו את התמונות והורדנו אותן."

בית הדין עיין בדו"ח החוקר ומצא כי היה לילה שלם שבו היה הנטען מר [ע'] בביתה של התובעת קודם הגט (בלילה של י"ז באב תשע"ז – 9.8.2017) וכן בפעם נוספת – הנטען הנ"ל נכנס לביתה בשעה 1.15 לפנות בוקר ויצא בשעה 9.45 בבוקר (בלילה של י"ט באב תשע"ז – 11.8.2017).

בית הדין תחקר את התובעת על אודות כך.

ראשית הראה בית הדין לתובעת את תמונות הנטען בדו"ח החקירה, והיא אישרה כי כל התמונות שהוצגו לה מתוך הדו"ח הן אכן של מר [ע'].

התובעת הגיבה לשאלות בית הדין:

אכן הוא היה בלילה שבין 9.8.17 לבין 10.8.17 אצלי בבית. לא היה כלום בתוך הבית, הייתי עם הילדים שלי. לא יודעת מה [ע'] עשה בלילה ההוא, אני ישנתי עם הילדים על שקי שינה. הוא בא לעזור לי בגינה. הוא בכלל גר ב[...]

אני גרה בקומה שנייה. יש לנו גינה. [ע'] הוא מנהל אחזקה בעיריית [...] אני מכירה אותו. למדנו יחד ב[...] נפגשנו בפגישת מחזור, שם

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ספרתי לו על מצבי הקשה. [ע'] נשאר רווק. התחלנו לדבר, הוא ביקש שאכיר לו מישהי, הסכמתי וסיפרתי שיש לי בעיה שאין מי שישכור איתי את הבית כערב. הוא הסכים להוסיף את שמו כערב, בתנאי שהבעל לא ידע וכן שלא יעזור לי בשכירות.

הוא ראה שהגינה מוזנחת ומטונפת, בעלת הדירה לא הסכימה להשקיע, והוא הציע לעזור לי. על הציוד אני שילמתי, אך הוא לא הסכים לקחת כסף על העבודה. כאב לו עליי איך שבעלי התנהג אליי ככה, לכן הוא הסכים לעשות לי עבודה זו בחינם.

אז גם הייתה לו בת זוג ולמרות זאת הוא חיפש שידוך. הוא רצה מישהי מאזור תל אביב.

וכן הגיבה כאשר למועד אחר שבו נכנס הנטען לביתה: "אכן ביום שישי הוא נכנס בשעה 1.15 בבוקר לבית שלי כי הוא היה עסוק בגינה. אכן הכניסה לגינה היא מהפתח של הדירה."

בשלב זה, בהסכמת שני הצדדים, שוחח בית הדין בנפרד עם כל אחד מהצדדים, בניסיון להגעה להסכמה בנסיבות שלפנינו.

וזו ההסכמה שהושגה לבסוף:

א. תביעת הכתובה תימחק ותידחה, ללא פסיקת הוצאות.

ב. התובעת תשלם לנתבע סך 800 ש"ח לאלתר, בגין חוב אחר שאינו קשור לתביעת הכתובה.

הנתבע התנה את הוויתור שלו על פסיקת הוצאות משפט באמור בסעיף ב' הנ"ל (לטענתו, הוטל עיקול עליו בגין חוב זה).

בית הדין מאשר הסכמה זו בתוקף של פסק דין.

לאור האמור, תביעת הכתובה נדחית והתיק ייסגר.

עוד נאמר במסגרת ההחלטה הנ"ל:

בנוסף, לאור הממצאים שהוצגו לעיל, כאשר העובדות מוסכמות ואין חולק עליהן, כפי האמור, ובהמשך לאמור בהחלטת בית הדין הקודמת המצוטטת מעלה, בית הדין מודיע לצדדים (בהתאם להנחיות נשיא בית הדין הרבני הגדול, הגאון הרב יצחק יוסף שליט"א, לעניין הליך לקביעת הגבלה על בני זוג גרושים להינשא בעתיד, התשע"ה – 2015 ובג"ץ 5676/12) כי במעשה בית הדין יירשם כי הבירור בשאלת איסורה של התובעת למר [ע'] יתקיים אם התובעת תרצה להינשא לו. עד אז תירשם התובעת ברשימת "טעוני בירור". כן יירשם במעשה בית הדין כי האישה לא תוכל להינשא לבעל בשנית (מחמת "שוויא אנפשיה" של הבעל שאשתו זינתה עם אחר טרם הגט).

כן נזכיר את האמור בהחלטת בית הדין מיום כ"ט באייר תשע"ח (14.5.18) (בתיק זה להיתר

נישואין):

כאמור, כיום, מבקשת האישה להינשא למר [ע'].

המבקשת טוענת:

הגרוש ביקש שאהיה אסורה על הבעל ועל האיש שהיה לי קשר איתו. חשבתי לחזור לבעלי אף שביקשתי להתגרש, אך הגיעו מים עד נפש. הבעל הודה לי בטלפון שלא בגדתי, והוא ידע שיש לי קשר עם [ע']. הוא רק רצה שלא אנשא לו, וזו הנקמה שלו בי.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

אני רוצה היום להינשא ל[ע'], שנינו באנו מבית חרדי. יש לנו תאריך לחתונה ליום כ"ד בסיוון תשע"ח (7.6.18).

[ע'] יכול לבוא לדין. למרות החוקר הפרטי שהיה, לא היה לי משהו עם [ע'], לא היה לנו קשר רומנטי, רק קשר שהוא עזר עם הילדים שלי. הוא עובד ברווחה ב[...]. ועזר לי. לא היה לי אף פעם עניין לפתח קשר עם גבר אחר.

ובכן, ייקבע מועד נוסף לדין לשם שמיעת עמדת הנטען, מר [ע'], והוא יוזמן לדין נוסף בנוכחות המבקשת.

למבקשת מועד חתונה עם מר [ע'] ליום כ"ד בסיוון תשע"ח (7.6.18). ברם, לאור ההליך המתנהל שבו עדיין לא נתנה החלטה ולא נשמעה עדיין עמדת מר [ע'], בית הדין ממליץ למבקשת להשהות את ההכנות לחתונה עד לקבלת החלטה סופית בתיק.

ובכן, לדין היום הופיע אף מר [ע']. בית הדין אפשר לו להביע דעתו בסוגיה הנדונה, ואלו דבריו:

לא היה ולא נברא, מה שטוענים שהיה מגע – לא היה ולא נברא. הילדים היו על הרצפה וניסיתי לעזור. כן ניסיתי לעשות ביניהם שלום בית. הסכמתי להיות ערב כי מדובר בילדים. עזרתי גם לגרושים, להרבה זוגות, נולדתי כדתי ואני מאמין בבורא עולם. אישה נשואה זה לכף הקלע. לפני שהיא התגרשה היא בקשה ממני עזרה והלכתי לראות בבוקר, היא הייתה צריכה שיפוץ בבית, ואני עשיתי לה שיפוץ עם אחיין שלה. התחלתי מהצוהרים ונסחבתי לערב בעבודות צבע. אני גייסתי מיטות לילדים. לא היה שום מגע ושום כלום. רק פעם אחת נשארתי שם בלילה. הייתי עם האחייך שלה.

מר [ע'] הצהיר כי אין לו מה להוסיף מלבד הדברים הנ"ל שטען בפני בית הדין.

בשלב זה ביקש מר [ע'] לצאת מאולם הדיונים, והמבקשת המשיכה וטענה: "לא הייתי קובעת תאריך אם הייתי יודעת שיהיה לי הברור. אני יתומה ולא רוצה לעמוד במצב לא נעים, אך כבר קבעתי תאריך לחתונה."

באשר לכך נעיר כי בית הדין אמר בהחלטותיו לא אחת כי הברור בשאלת איסורה של התובעת להינשא למר [ע'] יתקיים אם המבקשת תרצה להינשא לו, ועד אז תירשם המבקשת ברשימת "טעוני ברור". מבחינת בית הדין, המבקשת לא הייתה אמורה לקבוע מועד לחתונתה טרם הברור הנ"ל, כל פעולה אחרת שלה באשר לכך היא על אחריותה בלבד.

עד כאן עיקרי טענות המבקשת בסוגיה זו והשתלשלות העניינים בתיק, כולל שמיעת עמדתו של הנטען.

לאחר העיון, בית הדין מחליט שלא לאשר את בקשת התובעת להתיר לה להינשא לנטען, ומחליט לאסור על המבקשת להינשא למר [ע'].

ונבאר.

ראשית, ראו האמור בהחלטת בית הדין מיום כ"ה בתשרי תשע"ח (15.10.17):

האישה מגיבה:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

אני מכירה את [ע']. למדנו יחד ב[...] מטרתו הייתה לבוא לעזור לי, הוא חתם לי על הסכם שכירות כי בעל הדירה לא הסכימה להשכיר לאם חד-הורית.

אם כן, הנטען חתם לה (כנראה כערב) על הסכם השכירות – מה שכבר מעורר חשד על קשר ביניהם.

בנוסף לכך, ראו האמור בהחלטת בית הדין מיום י"ד בטבת תשע"ח (1.1.18):

בית הדין עיין בדו"ח החוקר ומצא כי היה לילה שלם שבו היה הנטען מר [ע'] בביתה של התובעת קודם הגט (בלילה של י"ז באב תשע"ז – 9.8.17) וכן בפעם נוספת – הנטען הנ"ל נכנס לביתה בשעה 1.15 לפנות בוקר ויצא בשעה 9.45 בבוקר (בלילה של י"ט באב תשע"ז – 11.8.2017).

בית הדין תחקר את התובעת על אודות כך.

ראשית הראה בית הדין לתובעת את תמונות הנטען בדו"ח החקירה, והיא אישרה כי כל התמונות שהוצגו לה מתוך הדו"ח הן אכן של מר [ע'].

התובעת הגיבה לשאלות בית הדין:

אכן הוא היה בלילה שבין 9.8.17 לבין 10.8.17 אצלי בבית. לא היה כלום בתוך הבית, הייתי עם הילדים שלי. לא יודעת מה [ע'] עשה בלילה ההוא, אני ישנתי עם הילדים על שקי שינה. הוא בא לעזור לי בגינה. הוא בכלל גר ב[...]

אני גרה בקומה שנייה. יש לנו גינה. [ע'] הוא מנהל אחזקה בעיריית [...]

אני מכירה אותו. למדנו יחד ב[...]. נפגשנו בפגישת מחזור, שם ספרתי לו על מצבי הקשה. [ע'] נשאר רווק. התחלנו לדבר, הוא ביקש שאכיר לו מישהי, הסכמתי וסיפרתי שיש לי בעיה שאין מי שישכור איתי את הבית כערב. הוא הסכים להוסיף את שמו כערב, בתנאי שהבעל לא ידע וכן שלא יעזור לי בשכירות.

הוא ראה שהגינה מוזנחת ומטונפת, בעלת הדירה לא הסכימה להשקיע, והוא הציע לעזור לי. על הציוד אני שילמתי, אך הוא לא הסכים לקחת כסף על העבודה. כאב לו עליי איך שבעלי התנהג אליי ככה, לכן הוא הסכים לעשות לי עבודה זו בחינם.

אז גם הייתה לו בת זוג ולמרות זאת הוא חיפש שידוך. הוא רצה מישהי מאזור תל אביב.

וכן הגיבה כאשר למועד אחר שבו נכנס הנטען לביתה: "אכן ביום שישי הוא נכנס בשעה 1.15 בבוקר לבית שלי כי הוא היה עסוק בגינה. אכן הכניסה לגינה היא מהפתח של הדירה."

כך בדיון שהתקיים לא היה חולק בפן העובדתי על הנתונים האמורים מעלה כי הנטען שהה בביתה של המבקשת לפחות שני לילות, והדבר מצביע על קשר זוגי ואישי שבין הצדדים. אף נעיר כי לדברי מר [ע'] בפנינו כיום, הוא שהה בביתה של התובעת רק לילה אחד, וטענה זו סותרת לדו"ח החוקר שאותו לא הכחישה המבקשת בדיון הנ"ל.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

בית הדין דוחה את טענות המבקשת והנטען כי שהותו של הנטען בביתה של התובעת הייתה לצרכים אחרים ולא לצורכי קשר אישי. טענות אלו אינן מתקבלות על הדעת, וזאת מלבד הסתירה בדבריהם:

מר [ע'] טען בפנינו שבלילות שבהם היה בביתה הוא שיפץ, סייד וצבע את הדירה, והיא עצמה טענה בדיון כי הוא בא לעזור בטיפוח הגינה כאמור לעיל...

בנוסף לכך, המבקשת לא טענה בכל שלב כי מר [ע'] היה בדירתה בלילות עם האחייני שלה, ואילו מר [ע'] כן טען כן.

כך אין ספק מתוך שינויי הגרסאות שלהם כי הם מנסים להסתיר את האמת.

בנוסף לכך, כידוע, בהלכה אין צורך בעדות ברורה על זנות כדי לאסור לנטען להינשא עם האישה שנחשד עליה, ונביא מקורות לכך:

א. ראה חלקת מחוקק (אבן העזר סימן י"א ס"ק ד) וכן בבית שמואל (שם ס"ק ז) שאפילו מחמת לעז בעלמא או קול בעלמא, לא יכנס הנטען.

ב. עיין ברמ"א (אבן העזר סימן קל"ז סעיף א) שבדבריו נאמר "ואם חושדה מאדם, יאמר לבית הדין, והם ימחו בידם שלא ישאו זה את זה". כך: די בחשד כדי שבית הדין ימנעו מהנטען להינשא לאישה שעליה נחשד.

העולה מכל האמור הוא שאין ספק שבנידון דנן, דהווי יותר מסתם לעז וחשד אלא ניכר הדבר כי המבקשת הייתה עם מר [ע'] בקשר אישי עוד טרם גירושיה, אין מקום להתיר להם להינשא זה לזו מדין איסור לבועל ולנטען האמור בשולחן ערוך (אבן העזר סימן י"א).

משכך קובע בית הדין כי המבקשת [פלונית] שפרטיה מעלה, אסורה להינשא למר [ע'].

העתק החלטה זו יועבר להנהלת בתי הדין, בבקשה לרישום מתאים כנ"ל.

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום י"ד בסיוון התשע"ח (28.5.2018).

הרב אברהם דב זרביב

הרב דוד גרוזמן

הרב יצחק אושינסקי – אב"ד